

Hè jij dat nou ok wel-is?

Af en toe dan kan 't meraokels meezitte, mor op 'n aander mement dan juist andersom en kan 't behôôlijk tegezitte. Waerdeur of dà zukke dinger pesere is voor mijn 'n grôôt raedsel. Hoe te meer of dà 'k m'n aaige daer over verwondert, hoe te grôôter 't gehaaim over die vraeg z'n aaige bij mijn opdringt. Somwaaile zijn 't betrekkelijk êênvoudige zaoksies waer ie schouwerophaolend aan verbij gaot. Om mor is 'n vôôbeeld te noeme? 't Weerbericht van 't KNMI in De Bilt. Daer wete ze op ieder uur van d'n dag, mor eve zô goed in de nacht, met 'n bepaolde zekerhaaid al meer as 100 jaer te bewere waffer weer we gaon krijge. Omdà ze d'r nogaal is naest zitte, houwe ze een slag om d'r aarem en zegge ze nie: "Maarege wordt 't mooi weer", mor: "Maarege magge me mooi weer verwachte."

Daerom noeme ze 't trouwes ok: de weersverwachting. As een vrouw zwanger is/wordt, dan zegge me hêêl zeker: "Ze is in blijje verwachting." Zwangerschap is zô klaor as 'n klontjie, trewaail d'r toch nog net as bij 't weer spraoke is van verwachting. Ommers, je weet van te vore nie of 't een maaisie of 'n jongchie gao worre wà moeder netuur ons brenge gaot. Nou kanne ze vendaeg d'n dag, mè behullep van aalderlaai medische apperetuur, bekant voor de volle honderd percent zeker laete wete (en

zien) wat 'r verwacht mag worre. Dus wie dat wille hoeve aailijk nie meer in verwachting te weze. Mor weet jij d'r een beterder woord voor te verzinne, met 'n êênduidige veklaoring, zonder dubbelde betekenis?

Eefies trug naer mijn vraeg: "Hè jij dat nou ok wel is?" "Wat het dut of dat nou weer met 't weer te maoke?" vraeg ie je aaige meschie af. Of: "Waerom schrijf ie hier aalweer 'weer' op. Dà 's aalweer de zôôvelste keer dà je weer schrijft. Je zou dan nè zô goed overnieuw kanne zegge/schrijve of nog is een keer." 't Êêne weer betekent iedere keer net iets aandere as de voorgaonde keer. Daermee was 't êêne weer, net as bij 't weerbericht, weer voor de zôôvelste keer rotweer, afgelôôpe winter. Laete me daerom deuze zeumer hope datte me wéér nie zôôlang van dà hêête kleffe benaauwende (on)weersachtige weer krijge.

't Is mor goed datte me zellef niks aan 't weer kanne veraandere. As dát kon, zou 't hêêmel een zochie worre. Snap jij 't nog? Gooit 't mor i m'n pet.

Huib Kraaijeveld